

Bencsik András: A függetlenség kincs

2022 október 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hogy mi a baj Magyarországgal?

„Európa nem fog a régi nagy háborúkhöz visszatérni, de háborús és békés id?szakok váltják majd egymást, meghalnak emberek. Nem lesz százmillió áldozat, de az a gondolat, hogy Európa egy kivételes hely, meg fog

halni.” A legendássá lett idézet 2015-ből a magyar származású geopolitikai stratégától, a Stratfor hírszerző és elemzőintézet alapítójától, George Friedmantól származik. Aki hozzátette: „Ami Európa viszonyát illeti az USA-hoz, nekünk nincs semmi kapcsolatunk Európával.

Nekünk kapcsolatunk van Romániával, Franciaországgal, de nincs olyan Európa, amivel az USA-nak kapcsolata lehetne.” George Friedman elárulta azt is, mitől retteget Amerika: „Az Egyesült Államok félti, hogy a német technika és technológia az orosz nyersanyagterheléssel, valamint a humán erőforrással összefonódik. Ez az egyetlen kombináció, amitől az amerikaiaknak évszázadok óta pokoli félelmük van.” Valójában ezt a célt szolgálja a kirovokált ukrajnai háború: minél szélesebb szigetelőzónát létesíteni Németország és Oroszország között. Ez valamelyest meg is valósult, azonban senki nem tudja, mit tesznek majd a németek az elkövetkezőkben, mivel Németország gazdaságilag nagyon erős, geopolitikailag viszont (lásd migráció) nagyon gyenge. Ezért Friedman szerint a jövőt az dönti el, hogy mit lépnek a németek.

A diagnózis hét éve született és még mindig érvényes. Németország gazdasága a túléléséért küzd, miközben a lakosság egy olyan demográfiai csapdába került, amiből ma még talán ki tudna keveredni, de egy vagy két évtized múlva már nem lesz kiút, és Németország eredeti értelmében megszűnik létezni. Ahogy George Friedman mondaná, „meg fog halni”.

És még egy idézet, csak hogy világosabban lássunk, ami egyre nehezebb, mert a szomszédos ország felfrósát is belepi már a váratlan robbanások füstje. „Oroszország számára Ukrajna státusza egzisztenciális kérdés, és az oroszok nem engednek. Az Egyesült Államok számára az a kérdés, ki fogja megállítani Oroszországot, ha ragaszkodik Ukrajnához...” Ezzel az idézettel már meg is érkeztünk a jelen valóságához. Ukrajnában ádáz harcot vív az amerikai birodalmi törekvés az oroszok önvédelmi törekvéseivel. Nem lehet tudni, ki lesz a győztes, bár sejteni talán lehet már valamit, és ez nem Amerikának kedvez, azonban lehetnek még lapok a talonban. Így aztán Németország, mint egy szemérmes eladó lány, inkább kivár. Nem tudhatja, kivel kell majd összekötnie az életét. Oroszországgal jobban járna, de az a kérdés most eléggé messze van, és szintén szólva, mintha kissé zilált volna a gúnyája.

Felkészül Kína, és bár látszólag ezen a szintéren mi keveset számítunk, felkészül Magyarország is. Elérkezett az utcai tüntetések szezonja, és Saul Alinsky óta tudjuk, hogy van módszer, sőt kipróbált technika a tüntetések sorozatából zavargásokat kirobbantani – lásd Euromajdan –, amelyek révén a fennálló rendet, ha nem elég erős a társadalom demokratikus immunrendszere, meg lehet buktatni. Ezért emlegeti rögeszmésen a káoszban reménykedő szödi Böszme a „készülődést”, ezért alakított árnyékkormányt is, mert demokratikusan az elkövetkező kétszáz évben sem jutna a hatalom közelébe, ám más a helyzet egy kívülől vezérelt puccsal...

Hogy mi a baj Magyarországgal? Csak az, hogy a maga útján kíván haladni egy olyan világban, ahol két gigász vívja élet-halál harcát éppen, és a függetlenség egy harcmező peremén a legdrágább, egyszersmind a legveszélyesebb kincs.

Ajánló

